

Schrappen, schikken, schudden

Blauwe Maandag Cie maakt sinds haar oprichting voorstellingen met uiterst verscheiden tekstmateriaal als uitgangspunt. Luc Perceval en Guy Joosten laten zich daarbij allerminst kennen als de klassieke "dienaars van de auteur". Zij verkiezen het persoonlijke gevecht. Naar aanleiding van "Een stuk van twee dagen", een bewerking van Peter Handkes "Een linkshandige vrouw", volgt Luk Van den Dries het traject van roman tot drama. Uit de loop van het bewerkingsproces lichten we twee versies: een vroege versie 'Sehnsucht' die vrij dicht bij de roman aansluit en een late "Een stuk van twee dagen" die vlakbij de voorstellingstekst ligt. Ter vergelijking worden de twee versies netjes naast mekaar gezet.

Hoe zou je nu de omgang van de Blauwe Maandag Cie met teksten kunnen omschrijven? In de relatief korte bestaansperiode van de groep werden al allerhande soorten literatuur aangepakt. De lange epische vertelling *Don Quichotte* van Cervantes werd geknipt en herschikt tot een theateraal verhaal, daar begon het mee. *Wunschloses Unglück* – de autobiografische roman van Peter Handke over de zelfmoord van zijn

moeder – vormde de aanzet tot *Totale sprakeloosheid*. Tussen die twee produkties schreef de kern van Blauwe Maandag Cie, Luk Perceval en Guy Joosten, een eigen stuk *Merkwaardige paren*, om zich daarna een paar toneelklassiekers eigen te maken, *Othello* (Shakespeare) en *Oidipoes* (Sophocles).

De tekstselectie verloopt zichtbaar grillig, en het vervolg brengt de curve nog meer in de war: opnieuw

Handke voor *Een stuk van twee dagen* en van Noren *Nachtwake*. Qua volume maakt dat laatste de cirkel weer rond. Ondanks de onplanmatigheid, het ontbreken van een veroveringsstrategie, toch een aantal vaststellingen.

1. De ondoorzichtigheid van het repertoire lijkt mij toch van een ander niveau dan het tutti-frutti principe van andere gezelschappen; ook de onnozele afwisseling van tragedie

Luk Perceval en Frank Focketyn – Foto Johan Vigeveno

